

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 20.7.2022. Údaj uveden pro účely žádosti o poskytnutí informace podle zákona č.106/1999 Sb.vedené pod sp.zn.111 Si 35/2022. č. j. 11 C 265/2013-503

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Musilem ve věci

žalobkyně:

██████████ narozená ██████████
bytem ██████████
zastoupená obecnou zmocněnkyní ██████████
bytem ul. ██████████ ██████████

proti
žalovanému:

██████████ narozený ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Tichým
sídlem Šaldova 217/7, 400 01 Ústí nad Labem

o: výživné na zletilou

takto:

- I. Žaloba na výživné zletilé žalobkyně se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 03. 10. 2013 domáhala určení výživného na zletilé dítě s odůvodněním, že u ní došlo k obnovení vyživovací povinnosti ze strany žalovaného. Uvedla, že od školního roku 201█/201█ je studentkou vysokých škol (posléze ukončila studium na druhé vysoké škole) a soustavně se tak připravuje na své povolání. Dále tvrdila, že žalovaný jí na její výživu nikterak nepřispívá a to ani finančně, ani jiným způsobem a je tak zcela závislá na výživném od své matky. Argumentovala také tím, že žalovaný naopak podporuje svou bývalou manželku, má vysoké příjmy a o ni, coby svou dceru, se nikterak nezajímá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renáta Šešina.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, když argumentoval zánikem své vyživovací povinnosti k žalobkyni na základě rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 07. 2013, č.j.: 13Co 375/2012-335 a to k datu 01. 01. 2011. Podle jeho názoru k obnovení vyživovací povinnosti žalobkyně dojít nemohlo, neboť tato zcela bezdůvodně ukončila nástavbové studium na jiné škole a poté nastoupila na [REDACTED] a navíc na [REDACTED], když v obou případech se jedná o placené soukromé vysoké školy.
3. Po provedeném dokazování má soud za prokázané, že rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 25. 07. 2012, č.j.: 19P 236/94-299, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 07. 2013, č.j.: 13Co 375/2012-335, bylo rozhodnuto tak, že „Rozsudek okresního soudu se ve výrocích I. a III. potvrzuje s tím, že vyživovací povinnost otce k zletilé [REDACTED] se s účinností od 01. 01. 2011 zrušuje a nedoplatek na výživném za období od 1. 8. 2011 do 31. 12. 2011 ve výši 6 000,-Kč je otec povinen zaplatit k rukám zletilé do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku.“ s tím, že matka také požádala žalovaného o příspěvek na studium žalobkyně (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, žádost matky).
4. Z nabídky volných pracovních míst, zveřejněné úřady práce v Lounech, Praze, Chomutově, Teplicích a Mostě soud zjistil, že pro absolventa [REDACTED] se nabízí pracovní místa převážně v sociální a komunální sféře s výdělkem pohybujícím se kolem 20 000 Kč měsíčně a je minimální (nabídky volných míst).
5. Z potvrzení o studiu žalobkyně, potvrzení o úhradě školného a potvrzení o ukončení studia soud zjistil, že tato řádně studovala [REDACTED] a také ji řádně ukončila ke dni 01. 01. 2011 (potvrzení).
6. Ze zprávy [REDACTED] soud zjistil, že žalobkyně z důvodu nesplnění všech studijních povinností predepsaných pro 1. ročník tento ročník opakuje (zpráva).
7. Z výsledků výběrových řízení, absolvovaných žalobkyní, soud zjistil, že v žádném z nich žalobkyně neuspěla (zprávy o výběrových řízeních).
8. Ze zpráv [REDACTED] soud zjistil, že možnosti uplatnění v praxi pro absolventy této školy je široký v celé škále daného oboru „[REDACTED]“, studovaného žalobkyní ve školním roce 2010-2011 a ukončeného k žádosti žalobkyně k datu 01. 01. 2011 (zpráva). Dále se tu podává, že zájem o absolventy tohoto oboru je mezi zaměstnavateli nadprůměrný, škola je jedinou v daném oboru v republice a práce v tomto oboru patří dlouhodobě k dobře placeným, přičemž partnery školy jsou regionální i nadnárodní společnosti (zpráva).
9. Soud nemá naopak za prokázané, že žalobkyně se soustavně a cílevědomě připravovala na své budoucí povolání, přičemž vzal v úvahu nejen možnosti uplatnění žalobkyně na trhu práce, možnosti výdělků u různých zaměstnavatelů. Zohlednil zde také možnost studia při zaměstnání na [REDACTED], nesplnění si studijních povinností žalobkyní ve 1. ročníku, přitom škola se nachází přímo v místě bydliště žalobkyně. V neposlední řadě soud vzal v potaz absenci pokusu o dohodu žalobkyně se žalovaným před zahájením studia na předmětné škole, na níž se hradí školné přesahující částku 50 tisíc Kč za semestr. Pokud by si žalobkyně vybrala (a byla přijata) studium na „státní“ vysoké škole, kde se studium nehradí, měla by také s ohledem na obecně vyšší kvalitu vzdělání na státní vysoké škole také lepší možnost uplatnění v praxi.
10. Soud neprovedl důkazy dále uvedenými z důvodu, že tyto již nemohly zvrátit, s ohledem na právní posouzení věci, jeho rozhodnutí a jejich provedení by bylo nadbytečné. Jednalo se o důkazy příjmy matky žalobkyně, zprávami bankovních ústavů ohledně účtů žalovaného, zprávami společností uvedených žalobkyní, od nichž měl pocházet další příjem žalovaného, dále výslechu svědků, zprávami registru vozidel, katastru nemovitostí, dohodou o pracovní činnosti žalobkyně, výpisem ze živnostenského rejstříku, výdělků žalovaného, lékařskými zprávami žalobkyně,

zprávou Stavební spořitelny ČSOB, a.s. Těmito důkazy již nemohl být překonán závěr soudu, že studium žalobkyně bylo soustavné a tato má stále nárok na výživné od žalovaného.

11. Skutkově tak má soud zato, že žalobkyně byla studentkou [REDACTED], zde studium ukončila k datu [REDACTED]. 0[REDACTED]. 201[REDACTED]. Okresní soud v Mostě rozsudkem, spolu s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem rozhodl o ukončení výživovací povinnosti žalovaného k žalobkyni k datu 01. 0[REDACTED]. 201[REDACTED]. Žalobkyně následně pro školní rok 201[REDACTED]/201[REDACTED] nastoupila na dvě soukromé vysoké školy, po předčasném ukončení studia na Vysoké škole [REDACTED] pokračovala ve studiu na Vysoké škole [REDACTED] v [REDACTED]. Tuto školu také řádně ukončil v červnu 201[REDACTED]. Z provedeného dokazování vyplynuly nejen možnosti uplatnění žalobkyně v jejím dalším pracovním životě, ale i způsob jejího studia. Ze zpráv obou studovaných škol ([REDACTED] a [REDACTED]) soud seznal, že podstatně lepší možnost uplatnění skýtá škola odborná. Žalobkyně také se žalovaným předem své přání studovat [REDACTED], ačkoli se jedná o soukromou školu s hrazeným školným, neprojednávala.
12. Dle § 911 OZ lze výživné přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.
13. Dle § 913 odst. 1, odst. 2 OZ pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, případně zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
14. Dle § 915 odst. 1 OZ životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.
15. Dle § 921 OZ se výživné plní v pravidelných dávkách a je splatné vždy na měsíc dopředu, ledaže soud rozhodl jinak nebo se osoba výživou povinná dohodla s osobou oprávněnou jinak.
16. Dle § 922 odst. 1 OZ výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle tří let zpět od tohoto dne.
17. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že žalobě nebylo možno vyhovět. Soud je toho názoru, že výživovací povinnost žalovaného k žalobkyni zanikla k datu 01. 0[REDACTED]. 201[REDACTED] tak, jak bylo rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 07. 2013, č.j.: 13Co 375/2012-335 a nebyla již obnovena. Při svém rozhodování soud vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně ukončila studium na Vyšší odborné škole obalové techniky a střední škole, [REDACTED], zcela dobrovolně k datu [REDACTED]. 0[REDACTED]. 201[REDACTED], což bylo potvrzeno i zprávou této školy ze dne 02. 11. 2021. Ostatně z další zprávy této střední školy je jednoznačné, že se jedná o jedinou školu tohoto typu v republice, uplatnění absolventů v oboru je velké, poptávka zaměstnavatelů po absolventech dlouhodobě vysoká s výrazným finančním ohodnocením, což je ostatně soudu známo z jeho úřední činnosti. Dalším faktorem pro zamítnutí žaloby je skutečnost, že dle zprávy [REDACTED] a dle obecně známé skutečnosti stran fungování této školy vyplývá, že [REDACTED] má poměrně benevolentní přístup k docházce studentů do výuky, tuto si lze uzpůsobit i případnému zaměstnání (velké množství absolventů této školy jsou právě zaměstnanci např. veřejných institucí), tedy bylo pro žalobkyni možné studovat i při zaměstnání. Nadto se jedná o soukromou vysokou školu, kde se platí vysoké školné, žalobkyně tuto skutečnost se žalovaným nikterak nekonzultovala (není možné si vybrat školu a automaticky očekávat, že povinný výživou bude na studium přispívat v jakékoli požadované výši). Pokud tedy se nejedná o skutečně soustavnou přípravu na budoucí povolání, tato příprava musí být cílevědomá, nelze požadovat po rodiči, aby sanoval dítěti jeho potřeby, které neslouží rozvoji dítěte ve vztahu k jeho budoucímu povolání. Soudu je také známo, že naopak poptávka po absolventech [REDACTED] je dlouhodobě

Shodu s prvopisem potvrzuje Renáta Šešina.

nížká, s nižším finančním ohodnocením a tento nezáměr zaměstnavatelé reflektují ve výsledcích výběrových řízení. Žalobkyně tak svým vlastním svobodným rozhodnutím upřednostnila právě druhou možnost, ukončila studium na prestižní škole s podstatně lepším uplatněním ve svém budoucím povolání a upřednostnila školu s nižší mírou uplatnění. Z pohledu soudu se tak ze strany žalobkyně nejednalo o soustavnou a pro její budoucí pracovní uplatnění smysluplnou přípravu na budoucí povolání.

18. Je potřeba zdůraznit, že žalovaný hradil žalobkyni po celou dobu studia na [REDAKCE] částku 7 000 Kč měsíčně na výživném, nelze tedy tvrdit, že by žalobkyni ničeho nepřispíval.
19. Soud tedy přisvědčil námitkám žalovaného, které shledal opodstatněnými a žalobu na výživné na zletilou žalobkyni zamítl.
20. Protože se jedná o řízení, které je dle ust. § 11 odst. 1 písm. c) osvobozeno od soudních poplatků, soud o náhradě nákladů v tomto směru nerozhodoval. Žádný z účastníků náklady řízení nepožadoval, proto soud úspěšnému žalovanému žádnou náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Most 4. dubna 2022

Mgr. Jan Musil v. r.
samosoudce